

Alle macht aan de vrouwelijke kunstenaars

In de nieuwe tentoonstelling 'Women.Underexposed' focust Belfius op de vrouwelijke kunstenaars. Die bleven al te lang ten onrechte ondergewaardeerd.

KOEN VAN BOXEM

De titel van de tentoonstelling laat aan duidelijkheid niets te wensen over: 'Women.Underexposed'. Te weinig vrouwelijke kunstenaars werden in de loop van de geschiedenis getoond. 'Uit een onderzoek is gebleken dat in collecties slechts 12 procent van de kunstwerken van vrouwen zijn. Dat is wel erg weinig, zelfs als je ervan uitgaat dat er misschien minder vrouwelijke dan mannelijke kunstenaars zijn', legt curator Anouck Clissen uit. Met de tentoonstelling wil Belfius een bijdrage leveren aan het gelijkekansenbeleid.

De expo in de Belfius Art Gallery in de hoofdzetel van de bank aan het Brusselse Rogierplein is geen eenzijdig vrouwelijke tentoonstelling. Maar de vrouwelijkheid en de plaats van de vrouw in de kunst is wel de rode draad.

Visueel is het onderscheid tussen man en vrouw simpel maar doeltreffend voorgesteld. Mannelijke kunst tegen een witte achtergrond, de vrouwelijke tegen een gekleurde.

De expo opent met het prachtige beeld 'V. Eeman' uit 1994 van Berlinde De Bruyckere. Ze toont een gebogen menselijke figuur onder dekens. Ze lijkt gekweld door het leven.

De focus aan het begin van de expo ligt op de hedendaagse kunst. Ann Veronica Janssens, Anne-Mie Van Kerckhoven en Edith Dekyndt tonen sterke creaties. Dekyndt maakte voor de expo een nieuw werk.

De confrontatie tussen oud en nieuw en tussen man en vrouw werkt bijzonder goed. Zo hangt de

Léa Belousovitch geeft in haar werk mensen in het nieuws hun anonimiteit terug. © SASKIA VANDERSTICHELE

Vrouwen werden niet zozeer gediscrimineerd om hun kunst maar om hun geslacht. In het mannelijke bastion van de kunstwereld kon een vrouw geen interessant werk maken.

Een van de hoogtepunt van de expo is het werk 'Peshawar, Pakistan, 22 september 2013, 2017' van Léa Belousovitch. Ze gaat de dialoog aan met werk van Luc Tuymans en Michaël Borremans. In haar werk vertrekt Belousovitch van krantenfoto's van kwetsbare mensen. Mensen die tegen hun wil in het nieuws verschijnen. Ze bewerkt de foto's. Ze maakt ze wazig zodat de geportretteerde mensen opnieuw anoniem worden. Ze gebruikt daarvoor ook vilt, wat het

geheel een warme gloed geeft.

De tentoonstelling schenkt veel aandacht aan het vrouwelijk surrealisme. In ons land springen er twee namen uit: Rachel Baes (1912-1983) en Jane Graverol (1905-1984). Gemakkelijk hadden ze het niet. Ze leefden en werkten in een tijdperk waarin de vrouw als kunstenaar niet voor vol werd aanzien. Hun plaats was aan de haard, niet bij de schildersezel.

Graverol nam zelfs een tijdje de naam 'Jean' aan om gemakkelijker

PAUL DELVAUX IN 3D

Het schilderij 'De stad bij dageraad' van de surrealistische schilder Paul Delvaux maakt deel uit van de Belfius-tentoonstelling. Maar je kan ook rondwalen in het schilderij dankzij een bril met virtual reality. Het is een bijzondere ervaring om naar personages van het werk te kunnen stappen en hen bij wijze van spreken een aai over het hoofd te geven.

carrière te kunnen maken. Het vreemde is dat aan hun werk helemaal niet te zien is dat ze vrouwen waren. Daar ligt het brandpunt van de eeuwenlange discriminatie van de vrouwelijke kunstenaars. Ze werden niet zozeer gediscrimineerd om hun kunst maar om hun geslacht. In het mannelijke bastion van de kunstwereld kon een vrouw geen interessante kunst maken.

De expo van Belfius toont het grote ongelijk van die attitude. Geen beter bewijs dan het werk van de abstracte kunstenaar Marthe Donas (1885-1967) aan het eind van de expo. Ook zij moest in het begin een schuilnaam gebruiken om au sérieux genomen te worden: 'Tour d'Onasky'. Maar uiteindelijk verwierf ze faam onder haar eigen naam. Ze schortte haar carrière wel 20 jaar op om voor haar gezin te zorgen.

'Women.Underexposed' is van 29 juni 2019 tot 1 februari 2020 twee zaterdagen per maand te bezichtigen. Inschrijven op www.belfius-art-collection.be